

ת"פ 28679/02/20 - מדינת ישראל נגד מארק כריסטופר פירוס

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 28679-02-20 מדינת ישראל נ' פירוס

בפני
בעניין: כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד כרמית כהן תביעות ירושלים

המאשימה

נגד

מארק כריסטופר פירוס
ע"י ב"כ עוה"ד אנדרה רוזנטל

הנאשם

גזר דין - תוך ביטול הרשעה

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת **איזמים (ריבוי מקרים)**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

במועדים המתוארים בכתב האישום, הנאשם והמתלוננת היו בני זוג ולהם ילד משותף בן מספר חודשים (**התינוק**). עובד ליום 11.9.2019, פרסם הנאשם ברשת החברתית facebook מודעה שעניינה הצעת שירותי מין עם פרטי המתלוננת, שלא על דעתה במטרה לביישה (**המודעה**). ביום 11.9.2019, בשעות הבוקר, שלח הנאשם לטלפון הנייד של המתלוננת הודעות ובהן: תמונת התינוק ועליה הכיתוב "rest in peace"; תמונת התינוק ועליה הכיתוב "RIP"; תמונת התינוק ועליה הכיתוב "F.V" ותמונה של המתלוננת כשבפיה ציור של איבר מין זכרי. במועד אחר, שאינו ידוע במדויק, שלח הנאשם לטלפון הנייד של המתלוננת סרטון ובו הוא שורף תמונות התינוק. ביום 11.9.2019, בשעות הערב, בשיחת טלפון בין הנאשם לבין המתלוננת, אמרה המתלוננת לנאשם כי בכוונתה להגיש נגדו תלונה במשטרה ובתגובה, אמר לה הנאשם כי במידה ותגיש תלונה, יהרוג אותה כשיחזרו לפיליפינים. למשמע הדברים, המתלוננת פרצה בבכי. הגב' אלישבע ונרייט, שהינה מעסיקתה של המתלוננת, שמעה מהמתלוננת על שאירע והתקשרה למשטרה.

מהלך הדין

ביום 4.1.2021 הגיעו הצדדים להסדר, במסגרתו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן ונשלח לשירות מבחן שיגיש תסקיר בעניינו, ויבחן בין היתר את שאלת ההרשעה, כאשר הוסכם בין הצדדים כי במידה והתסקיר יהיה חיובי, המאשימה תאמץ את המלצת שירות המבחן והצדדים יטענו פתוח ביחס לשאלת ההרשעה. ביום 12.9.2021 נשמעו טיעונים לעונש, כאשר המאשימה הדגישה את חומרת המעשים של הנאשם וביקשה להימנע מביטול ההרשעה ולהטיל

עליו חודשיים שירוצו בעבודות שירות. מנגד טען ב"כ הנאשם, כי התסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם הינו חיובי, כי מדובר במקרה חד פעמי וכי הרשעה תפגע בהמשך עבודתו כמטפל בקשישים וביטל להטיל עליו 120 שעות של"ץ כהמלצת שירות המבחן. ב"כ הנאשם עתר לבטל את הרשעת הנאשם מחמת נזק קונקרטי שייגרם לו והוא גירוש מהארץ ואובדן מקור פרנסתו. לאחר שניתנה לסניגור הזדמנות להשלים טיעון, הציג לבית המשפט אישור קונסולרי לגבי מסמך שכותרתו NBI שהענקתו לאדם מעידה כי אין לו רישום פלילי בפיליפינים. כמו כן היפנה לנוהל משרד הפנים ולפסיקה רלבנטית התומכת בעמדתו לעניין ביטול ההרשעה.

תסקיר שירות המבחן

מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם עולה, כי הוא בן 30, רווק ואב לשני ילדים המתגוררים בפיליפינים. הנאשם עובד בטיפול בקשישים ומתגורר בדירה שכורה בירושלים. מקורות חייו עולה כי הוא נולד וגדל בפיליפינים למשפחה נוצרית בתנאים דלים ועוני. הנאשם סיים את לימודיו בפיליפינים והמשיך ללימודי סיעוד שנמשכו 4 שנים כשמטרתו הייתה לנסוע לארצות הברית ולעבוד בסיעוד, אך לדבריו לא עבר את המבחנים המקצועיים בתחום לימודיו. הנאשם סיפר כי במהלך לימודיו התיכונים, הכיר את בת זוגו הראשונה, עמה ניהל מערכת יחסים של מספר שנים, במהלך נולד בנו הבכור, כיום בן 7, אשר מתגורר עם משפחתו בפיליפינים. הנאשם תיאר קשר קרוב לבנו ולמשפחתו וכיום מעביר את רוב שכרו למשפחתו שם. הנאשם הגיע לארץ לפני כ- 6 שנים וכאמור עובד בטיפול בקשישים, 7 ימים בשבוע כ- 12 שעות ביום. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן סיפוק מעבודתו שהיא מרכז חייו. את המתלוננת הכיר הנאשם בישראל לפני כשלוש שנים והשניים ניהלו מערכת יחסים זוגית במשך שנתיים, במהלך נולד בנו השני שכיום מתגורר עם אם המתלוננת בפיליפינים. הנאשם מסר כי היחסים בין השניים היו טובים, עם זאת תיאר ויכוחים וחוסר הסכמות שהגיעו לעיתים להתנהלות תוקפנית גם מצידה. ביחס למעשים בהם הורשע, הנאשם סיפר כי האירוע התרחש לאחר שהמתלוננת חזרה מהפיליפינים, לאחר שנסעה עם בנם המשותף. לדברי הנאשם, המתלוננת התכתבה ברשת עם בחור אחר וקבעה להיפגש עימו. במהלך השיח ביניהם על רקע האמור, המתלוננת אמרה לנאשם כי הוא אינו האב של בנם. הנאשם תיאר חוסר אונים, תסכול וזעם שהובילו אותו לביצוע המעשים. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם קיבל אחריות על מעשיו, הביע חרטה כנה ותובנה באשר לחומרתם. שירות המבחן קיים שיחה טלפונית עם המתלוננת שסיפרה כי מדובר היה באירוע חריג שיצא מחוסר שליטה וכי ביקשה לסגור את התיק במשטרה. לדבריה, היו ויכוחים במהלך המערכת הזוגית, אך היא לא חוותה אלימות מצד הנאשם וביטאה חשש להשלכות ההליך המשפטי על חייו. שירות המבחן התקשה לבוא בהמלצה לאי הרשעת הנאשם, הואיל ולא עמד בפניו רישומו הפלילי של הנאשם מהפיליפינים. עם זאת, המליץ להטיל עליו 120 שעות של"ץ.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך חברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מידת אשמו של הנאשם, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן -איומים - "עבירת האיומים נועדה להגן על שלווה נפשו וביטחונו של הפרט, כמו גם על חופש הפעולה והבחירה שלו " [רע"פ 8736/15 בר' נ' מ"י (מיום 17.1.2018) (פסקה 22 לפסק דינה של כב' השופט ברק-ארז)]. בעניינו הפגיעה בערך המוגן היא בינונית.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לענין קביעת המתחם: אין ספק כי מדובר באירועים מתוכננים. הנאשם פרסם מודעה פוגענית של המתלוננת ברשת, שלח לה תמונות של בנם המשותף לצד איומים במוות שלו ואיים כי יהרוג אותה. מדובר במסכת מעשים שנמשכה פרק זמן, כשהנאשם יכול היה וצריך היה להימנע מלהמשיך ולהסלים אותם. חומרת המעשים בכך שהופנתה אלימות מילולית הן כלפי המתלוננת והן כלפי בנם, באופן חסר עכבות. הנאשם אחראי בלעדית למעשים המכוערים וצריך היה להימנע מהם.

מדיניות הענישה הנוגת - סקירת הפסיקה בנסיבות דומות מלמדת על טווח עונשי רחב המוטל על נאשמים. יחד עם זאת ברע"פ 6466/17 **פלוני נ' מ"י** (מיום 18.9.2017) באישום דומה, אישר בית המשפט העליון מתחם ענישה שבין מאסר על תנאי לצד ענישה נלווית ועד מספר חודשי מאסר, לרבות בעבודות שירות וההליך הסתיים ב-9 חודשי מאסר בפועל; בעפ"ג 11194-01-16 (י-ם) **פלוני נ' מ"י** (מיום 6.12.2016) נקבע מתחם ענישה שבין של"צ נרחב במקרים חריגים ועד 15 חודשי מאסר. שם דובר בנסיבות חמורות בהרבה ממקורנו של שלושה מקרי תקיפה חבלנית של בת-זוג באופן אכזרי, והתיק הסתיים בשל"ץ בהיקף נרחב וענישה נלווית להרשעה. גם שם דבר בעורך דין שעתר לבטל את הרשעתו, עתירה שנדחתה.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על מאסר על תנאי ושל"ץ ועד 8 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40'א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: הנאשם קיבל אחריות על מעשיו והביע חרטה, הן לפני הן לפני שירות המבחן. כיום, בני הזוג אינם מצויים ביחסים זוגיים פעילים אך מקיימים קשר מיטיב, והדבר עלה אף מדבריה של המתלוננת בפני שירות המבחן, ולא התקבל רושם כי היא מבקשת לצמצם מחומרת המעשים, אלא תיארה את הדברים לאשורם, באופן שעלה בקנה אחד עם דברי הנאשם לשירות המבחן. התרשמתי כי מדובר באירוע חריג שאינו מאפיין את אורחות חייו של הנאשם.

ביטול הרשעה - בידוע, שעה שנמצא כי נאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו, יש להרשיעו. זהו הכלל. אי-הרשעה הוא היוצא מן הכלל. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מ"י** (מיום 21.8.1997) קבע בית המשפט העליון כי אי-הרשעה תיתן בהינתן שני תנאים מצטברים: הראשון, כאשר טיב העבירה מאפשר אי-הרשעה מבחינת שיקולי הענישה ליחיד ולרבים; השני, כאשר הנזק העלול להיגרם לנאשם מעצם הרשעתו הוא קונקרטי ובלתי מידתי בנסיבות העניין. ראו בהקשר זה גם את ע"פ 5985/13 **אבן נ' מ"י** (מיום 2.4.2014) בפסקאות 6 ו-7. אשר לתנאי הראשון, נסיבות המקרה מאפשרות שקילה של ביטול הרשעה, בהשוואה למקרים אחרים וחמורים יותר בהם מבוטל הרשעה גם אם מכוערים ופוסלים; אשר לתנאי השני, הסניגור היפנה לנוהל משרד הפנים מספר 5.3.2002 הקובע בסעיף ד.10. כי "לא תאושר הזמנת עובד זר אלא בכפוף להוכחת היעדר רישום פלילי או רקע פלילי בחו"ל...". בנוסף המציא אישור קונסולרי לגבי טופס המעיד לכאורה על היעדר רישום פלילי. המתורגמנית אישרה את הדברים לפניי. כמו כן הופנית לפניי פסקי דין שעניינם אלימות במשפחה, בהם ביטל בית המשפט המחוזי הרשעות של נאשמים - עפ"ג (י-ם) 29368-01-21 **אלמלח נ' מ"י** (מיום 26.5.2021) וע"פ (י-ם) **צובלי נ' מ"י** (מיום 8.1.2020). לטעמי, הסניגור עשה מעל ומעבר כדי לעמוד בנטל להוכיח נזק קונקרטי ועמד בנטל, שכן נוהל משרד הפנים נוקט לשון מחייבת "לא תאושר..." ולכן סביר להניח, כי בהתקיים

רישום פלילי בדמות הרשעה פלילי, עלול הנאשם בסבירות גבוהה, לאבד את רישיון העבודה בישראל. אזכיר שמדובר במי שהיגר לישראל לצורך עבודה ופרנסת שני ילדיו, כך שהנזק מאובדן הפרנסה לא יתמצה רק בו אלא גם בסמוכים עליו. לפיכך, מבטל את הרשעתו וקובע כי ביצע את העבירה בה הודה.

המיקום במתחם - לפיכך, יש למקם את הנאשם בחלקו התחתון של המתחם שקבעתי.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 120 שעות שירות לתועלת הציבור (של"ץ), אשר ירוצו החל מיום 1.2.2022 בבית האבות נופי קטמון על-פי התוכנית שהכין שירות המבחן ובפיקוחו. הנאשם הוזהר כי אי-קיום צו השל"ץ באופן משביע רצון עלול להביא להפקעת הצו ולדין מחודש בשאלת גזר הדין הראוי לרבות הרשעה והטלת מאסר בפועל;
- ב. פיצוי בסך 1,000 ₪ למתלוננת ע"ת 1, שישולם עד ליום 1.2.2022.
- ג. התחייבות בסך 2,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת אלימות לרבות איומים כלפי בן משפחה במשך שנה מהיום. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ח' טבת תשפ"ב, 12 דצמבר 2021, במעמד הצדדים.